

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPOORTEURS over de ontwerpen van wet:

1°. houdende bepaling, dat de vóór 1 Januari 1903 door eenige ambtenaren aan de poststempelfabriek bij 's Rijks Munt aan den Staat bewezen diensten, vermeld op den bij deze wet behoorenden staat, bij de regeling van hun pensioen in aanmerking zullen kunnen komen (120);

2°. tot vaststelling van het slot der rekening van ontvangsten en uitgaven voor Nederlandsch-Indië over het dienstjaar 1899 (102).

Tegen deze wetsontwerpen bestond geen bezwaar.

Vastgesteld 22 April 1903.

VAN VELZEN.
NIJSINGH.
VAN BONEVAL FAURE.
VAN ROIJEN.
HAVELAAR.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPOORTEURS over het ontwerp van wet tot wijziging van artikel 3 der wet van 18 April 1874 (Staatsblad n°. 65), regelende de consulaatrechten, zooals die is gewijzigd bij de wetten van 14 April 1890 (Staatsblad n°. 42), van 15 Augustus 1892 (Staatsblad n°. 201) en van 11 December 1899 (Staatsblad n°. 239). (99)

In verband met het onderzoek van dit wetsontwerp werd in eene der afdeelingen de opmerking gemaakt, dat nog steeds niet is voorzien in het bezwaar reeds meermalen in dezen tak der Volksvertegenwoordiging ter sprake gebracht (zie de Voorloopige Verslagen over hoofdstuk III der Staatsbegrotingen voor 1898 en 1901), dat het voorschrift bij art. 79 der wet, houdende regeling van de bevoegdheid der consulaire ambtenaren tot het opmaken van burgerlijke akten en van de consulaire rechtsmacht, gegeven omtrent de voortzetting eener naar de artt. 76 en 77 tegen een vonnis der consulaire rechtbank aangeeekende voorziening in cassatie, afwijkt van de procedure, zooals die sedert de wet van 26 Juni 1876 (Staatsblad n°. 124) voor den Hoogen Raad is geregeld.

Het ontwerp zelf gaf geene aanleiding tot opmerkingen

Aldus vastgesteld 23 April 1903.

LAAN.
GODIN DE BEAUFORT.
SICKENGA.
BROUWERS.
VAN DEN BIESEN.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPOORTEURS over het ontwerp van wet tot aanvulling en verhooging van het IIIde hoofdstuk der Staatsbegroting voor het dienstjaar 1903. (131)

Het afdeelingsonderzoek van dit wetsontwerp gaf aanleiding tot de volgende opmerkingen.

Sommige leden achtten de voorgedragen regeling eenigszins bedenkelijk, daar zij vreesden, dat zij als een praecedent zou worden beschouwd, waarop men zich bij eene volgende, overeenkomstige gelegenheid zou kunnen beroepen. Andere leden deelden evenwel dit bezwaar niet; zij waren van oordeel, dat alleszins billijkheidsredenen er voor pleitten de vorderingen over te nemen en aan hen die aanspraak hebben op schadevergoeding, deze reeds nu uit 's lands kas te doen teekomen.

Gaarne vernam men alsnog of ook in andere landen eene dergelijke regeling als hier wordt voorgesteld is tot stand gekomen of waarschijnlijk tot stand komen zal. Ook vroeg men, of na het antwoord door Nederland op het verzoek der Chi-neesche Regeering gegeven, als vaststaande mag worden aangenomen, dat de verschuldigde betalingen in goud zullen geschieden.

Aldus vastgesteld 23 April 1903.

LAAN.
GODIN DE BEAUFORT.
SICKENGA.
BROUWERS.
VAN DEN BIESEN.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPOORTEURS over het ontwerp van wet tot goedkeuring van de op 28 Februari 1903 te Washington tusschen Nederland en de Republiek Venezuela gesloten overeenkomst tot het onderwerpen aan arbitrage en tot betaling van alle onafgedane vorderingen van de Nederlandsche Regeering en Nederlandsche onderdanen op de genoemde Republiek. (144)

Het afdeelingsonderzoek van dit wetsontwerp gaf aanleiding tot de volgende opmerkingen.

In het algemeen verklaarde men zich ingenomen met de wijze waarop de hangende geschillen met de Venezolaansche Republiek tot oplossing zullen worden gebracht. Sommige leden stelden evenwel de vraag, of het wel aanbeveling verdient, dat de Regeering de in te dienen vorderingen aan een summier onderzoek zal onderwerpen alvorens deze bij de gemengde commissie zullen worden ingediend. Van andere zijde werd evenwel dit voornemen toegejuicht, daar de particuliere schuldvorderingen zullen worden aangeboden door bemiddeling van de Nederlandsche Regeering en deze aanbieding dus het karakter draagt van eene ondersteuning, welke niet zou mogen worden verleend, wanneer eene vordering reeds bij summier onderzoek ongegrond zou blijken.

Door enkele leden werd de aandacht gevestigd op de eigenaardige regeling der wijze van berechting, zooals die in alinea 4 en 5 van het eerste artikel is getroffen. De drie scheidsrechters zullen toch, hoewel zij onder leiding van den derden scheidsrechter beraadslagen, gezamenlijk geen commissie vormen. Er zullen geene beslissingen genomen worden met meerderheid van stemmen, doch wanneer de bijzitters niet tot overeenstemming komen, zal de voorzitter geheel zelfstandig eene beslissing geven, welke dus kan afwijken van de meening van elk der beide anderen. Men kan zich eene dergelijke regeling voorstellen, wanneer deze beiden beschouwd moesten worden als in het bijzonder belast met behartiging der belangen van het Rijk door elk hunner vertegenwoordigd, doch niet waar zij ook den eed of de belofte afleggen, dat zij alle vorderingen, welke hun zullen worden voorgelegd, zorgvuldig zullen onderzoeken en onpartijdig zullen berechten overeenkomstig rechtvaardigheid en de termen der overeenkomst.

Ten slotte werd, hoewel men den spoed waarmede de overeenkomst tot stand moest worden gebracht als verzachtende omstandigheid deed gelden, van verschillende zijden geklaagd over den Nederlandschen tekst, die niet als een vertaling maar als officieel bindende tekst beschouwd moest worden. Men gaf evenwel toe, dat de hier en daar minder juiste wijze van uitdrukking niet tot moeilijkheden aanleiding zou geven.

Aldus vastgesteld 23 April 1903.

LAAN.
GODIN DE BEAUFORT.
SICKENGA.
BROUWERS.
VAN DEN BIESEN.